

עוד אחד, שגרת תשנ"ח, כלומר בשנת 1998, לפי הספירה
המקובלת ברוב המדינות האולם, נעלם אלו בן-דוד, צבי, המתגורר

חתי עם מספרו הקדום שבה נחמה, אשר פגעים הציון. קולו
נצטט באוזני, כפי אשר האומר לבריאצ' דבר אחר, וכך

פנה הוא אלו בשאלה קצרה ואל"נות: "אריקת! את רוצה כסף?"
ברגע הראשון לא ידעתי כיצד לתייחס לשאלתו; הוא

בצחוק, או מאוס מה, ברצינות. לקחתי אוויר עמוק לראות
אם הכפתי עדי, במשך ללא היסוס: "כסף, זה תמיד טוב. מה הצנ"ן?"

צבי הסביר: "ניתן לקבל ביצוים ממדינת ישראל בזמן הסבל
אשר הנחית השלטון הנאצי על העם היהודי בתקופת השואה

האולם השני והשואה. ארמיה ח"בת שלמים בצורה אצילי".
פני אמו נעו עלו ברגע זה ברגיוני לפני צינ". באוזני חסרו

לברע האשפטים, אותם נהגה הוא לעיתים לבלא בנוכחותי,
ואשר ככל בעם אחר העזרו צמחורת באופי: "לעולם לא אגע

בכסף, המצויים בה. שום תשלום לא יכיל לברצות את מה שחולעו
הבריחים ליהודים, עי ומשפחתי, שום סכום לא יוכל לחזק מ-

כדור, את מה שדאו צינ".
אמת, זאת. עקן דודי. יאא השיב: "אני מבין ומכיר את

תחושותי אמן אבל כעת עליך לחשוב עם עצמך ועם האומצוים
העקרים, אם-עתה ואם-עם היום מדינת ישראל, כפי שנספחים

אלי יוצאו לידי ביצוים".
כבעתי וכך יצא מפי: "קדימה! מה דרום לאפות?"

צבי נתן לי שם וכתובת של עורך-דין לברצלה, שיכול לעלם
בללא. נסעתי אצלו. אחרל שיה קצרה, אנו, ומכירתו דמה

עצות מיעוליות מפורטת חפ' עם אורות תלאותי. במסחמה
אם-תורה בהמשך לשפה יהודית ונשלחה אל המוסדות

האוסקים בצנ"ן, שם קבלתי ביצוים. גלי בי בקשת. סליחה
מאמי צ"ל; עם-אם-לא כיצתי את רצונה.

כעבור שנת"ים הכסף היה בידי: ביצוים חס-בצמ"ן;
בסכום פלג בעשרת אלפים שקלים. לא-ע שבע! חיי

... ואכסיון...? ... מה עמדת עם הכסף?
כידוע, בתקופה ההיא, לפי ופסי' נ"א. עק"ם מצוות. ב-

פבת אים עק, מחשבה נעלבת ומוסרת במקצת עצמה בעצתי:
חלקת קדר אקנה' ע' דהר תפיתים, בעיר קודש, יהושעיים... לא

פחות! אך אחר' בת"עצות טלפונית קצרה עם הרב דוד ביאן

המציאות, כי כן דובר אולי יהיה בגיוון מעשי: "ואיך! אולי
ואי תעשי בשאת המשפחה! חישבי בפני! עשה סך כל
עם עולם עמיתים כאשר בנה שנה ומה? קני כפת עשה
הוא! את לא תעשי זה."

נא
לפני
אין
על

כך, בצורת הרב, האחרון רש"י את קרקע המציאות.
רש"י אומר, מקורו יתרו, באי פוקו אפי' רש"י: "אולי
אשרים באוקף מועצתי, האלהיה."

למרותם של עבר, מאז עשיתי את הונסיה, מעולם לא
חשתי בבעלותי אולי. לא אף ימי יעקובי ולא אף נופיה
היום אולי, ישראלית ואני שמחה שכן. העבר היה ואינו הווה.
במקרה נעזרתי שם. אולם עזם המעשה: לעבור שוב במקומות
אלה בחברת צאצאי הנעלבים, העליקה אורות חדשים
במחנות. 44 שנים לא דרכו רש"י באוקף מועצתי. הנה

בסוף חודש מאי, בשנת 2000, נחת החטום על ארמת
האנליה, שני בנהו (מתוך הפעולה): נתבאר בכורי וארמיה בצירה
אחותם, מוריה ואנכי ירמיה חמו, ואינו סדקן אחר חונות
שתובע אותנו אף הוא: חמו "טאוורנה" (Taverna), הסוכן בחוק
"ואז"י בבודפשט. בעלי, צחק ונלנו הנסוף: עמיתו, העדיפו
שלא עזבו קף עבר בתקו. סיבות משלהם.
חונות נחצו. נהגה היסעה אותנו עם איצור החמו

ואת רכבו עזר בחרחק של שני רחובות מהחמו באחרון:
"רחוב וואז'י, הוא טיפת. אין אישור כניסה אלו עזרו חכונות."
קם עליה נחוסית-משהו, קיבל את כספו, וכך התפטר מאיתנו
ומשאותנו עליו עם יסורי מצפון... ואנו, בלב טוב ושמח ארמנו
את חשבנו לנחך הרחובות עם החמו. (משאות עליו לעולם).
"Váci utca", שמו: רחוב וואז'י - כאשלי בקרבי.

בהתעלבות עצומה. זה הרחוב, בו עשיתי יום-יום, בחסך.
שמונה שנים תחילתו, חכיתה אף, עם כיתה ח', קרובי אף
בית הספר הממתי, אשר ברחוב "צוקור" (Cukor utca).
הבנין, בו התארמנו לפני החמו ועם לאחריו, נחצו בחרחק
של שני רחובות מכאן בערך, חסם על שפת הנהר המה,
קולצה (Duna), אף הנהר "גלרט" (Gellért hegy), בנוף יפהפה,
בין שני ערים הקרובים את ג'סט - קולצה: "עיר החירות"
(Szabadság hid), וחינון: "עיר ארצות" (Erzsébet hid).

אנחנו ירמיהו צריכה של סגולה חזרים בקומה הרביעית, אהרנסט
אורכה עוקבת את כל חריה סגולה-סגולה דמיון.

בחיפשו זה סיפרנו את חפצנו בענין החזרים, אסר
נחטרו ערבותנו גמולן "לאווירה". בסוואה של אלוותת פוקר
בסגרה, "יצאנו עסקית הפסח. חסרת סבלנות לרתי אחר"י
את יעקב" אצל כיון בית זיכרונות" ק"י הרי הוא חו וק"יס אק
במרחק הלכיה של דקות אחדות.
תחילה, ללא מילים אמרנו, כשגנו פונה אצל כיון הגנ"ן.
היה אביב במלא פריחתו. העץ מחולטו היה מראה שלטו יאמן,
מחויב עוגים, לרוב גמלה ואזכר נשימה. עקב חסן עס שנתחרו
במילים אפי יעקב"י: "אמא! את ארת כאן??!"
"כן!" הבדתי וסרתי ח"י העץ לנגד עיני דמיהיות בפדק.
באחר שעה קלה של התבוננות נרשית נעוף, דבר מהחום
בגרה רחב היד"ם ופסדיו החרימינים — הפסנו פנו ואמנו
פסמנו אצל כיון פניסת ביתנו. בקטנו לכהנס יאק השער היה
לאשף, מסוג גומסות הילך-הילך.
התחלנו לעמתין בתקווה, שאולי אחת הב"רים "ישמחן לטון
ו"פסת את השער בחפתחו האויסי. כפי לעצור את הפסן,
הת"שגנו במנאן-מסעה (גם היא שסט "לאווירה"), המנצא כי
קומת הקרקע בגנ"ן עמנו — עמנו שתיית סימונה יוונית.
במנאן זכרתי העץ ה"עם עשתלעל עם ילפנו, כשפילעס-פמאם
קם אביאעל מחקומו כגריזות חפתיצה. ער שיקטלו מחנו
מה אירע, וכבר עמנו אוריאעל לפני כניסת בגנ"ן, כשהוא משוחח
בשפה האנגלית עמו אדם נאה-פנים כגן ארזעים, שמתח
בירא! כעבור חפצ ניגס אע"י בני באותה הרפזות וקרא:
"אמא! גמנו מהה! דברו איתנו דמנארות: הוא ג-כאן!"
האיש המתין. נעשתי אע"י, הצפתי את עמנו, כועל את
צורתנו הארמית, והוספתי הסדר למערת פאנו. ארפת
פנועל האיש הגיעו התרפלות של חמש פאומעו, כי רצוני בעת
לרען את/כרונות" בחברת יעקב, יעקב ארץ ישראל, חסן
שרת" כאן, גמנו ומפחת", בשיסיס שנה לפני כן.
בזמם ערבי נתן ^{על}אדם זה לעמס לפנו, ולאחר מכן
באוב ערעול הילע-הילע אחריו את שעה הכעסה החסרת,
גמני סיבירי חפסת, חפסת ומחנה. "פרחזות ארזות התרפו
בגנ"ן גמנו החפסתו יעקב"י חפסתו יעקב"י חפסתו יעקב"י

15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1

צמחתי במסגרון הכלים = נבצמחתי ונרצפת: בלאולות ה-

קראתי קרה ^{על הרצף} בצמח עמך, אסור וסור, הנראות בצמח מס' 8, היו צרות לאטה, אסר אותן הכרת' וצברת' אחת עשרת' ויום-יום קבואי וצבאתי מהבנין. לאו החליבו אותן מאו! ואז צברתי, כיצב בן-ערגי, וליזר ואני הקפצנו עמלם עם בלאולות אלה; בנשתעלות אופרסת תחרותית, לאו ערוקו חליט =, עם הקוים ה-: מפרקים בינין. ואז חשתי: כתי רע"ם צצקו עליהן, העוק ואז, במשך כל אותן השנים, בטל חלום! השילוחות! יהודים, יאום, או יהודים המתחילים לעינים, נאצים, קומוניסטים, חל-סינים חשתי בצצאים ועם אנשים רעים, האנשים ללא הצרבה. והמחשבות! כן, המחשבות שחשק צעיר חתנו עיתן לראות עם כן בצמח מס' 8. אותו כוק קרן עם קירות מסככות וצדד הרפת. רשת-צמח המפרישת בינה לבין המרחות המסרפנות סביב-סביב, מעלה-מעלה לאורכן של ששת הקומות. הרשת צצום כשת בירוק, במתן הצצם. הטודיקו שבכרת'.

הבית' לפני האים (אני צברתי אתי שמו), סבירתנו היתה בקומה הרביעית, בצירה מס' 1. בניו אורז' אני ער מחמאי, בצורה מס' 2. באו! אם שכני נאכחים, אנשי תובלני עקד בצירתם. "אך איש לא השיב לעצמנו בפעמו. כך נאמצינו להסתפק בביקור אצל מארחנו.

פירתו הצבירה המחיינות רבות את פירתנו, ולצד אסר חלונותינו פנו אך ורק לכיון הרחוב הצפוי (Sörhdz utc) והבנינים אסר מחום - במקום הנק' הפלאו חום הבה ותרבה עם ישראל. פירה שנות-החריש היתה כשת מחוקת עשרת פירות, כ-אמצעותי קיר החוצה קנינו, כ"ח יכוס תוס' עבשות לעצמו. להחזיק בצירה עמום שכנו? - אחי האים אחי החם עתענין פסיפור ח"נו צמחן השאה: ח"נו ניספה, ח"שרה וכלצד? כ-המשך האנשים גם התענינות רבה בצורת ח"נו בישראל. "עיתנו אנכי - אחי - ומסאיים אלה מעסיקים אותי עם מאו. כשת רק קצתני מחקרה ("מחקרה?") עמנו קר-אם ביתי, כי עמי עבשים כתבה שח"ב אני: עבשים אותה לעיתון עזר חום. אצל - הוא הפיש - אני מצטער עם המן-שצמחתי עליכם."

עם כן הבקשה לעמלים הצמחים המצאים את האנשים החיים מנתמסס, שכוונתו להפך למדריק טיולים צביר פורה.

צילום מס' 1: מוזיאון ארכאולוגי וארמון ברחוב וואצ' (Váci utca).
בית המלון האדום נבנה ברחוב זה למחנה של רשעים. המבנה של
הרחוב סוגר האדמה שהכריזו. הגנאים האופניים בסגנון הונגרי,
כמעט ללא ייכר וצבאים בלונדים נאים. חנויות ורובנים עבור תיירים
מוסכים איתם חנויות הקונים הרבים.

צילום מס' 2: "ארמון המלך" עם שפת הצינור (Duna),
הנמצא במסכה של שרשרת הברזים ה-"רודה" (Buda), סיא;
ההר "ג'לי" (Gellért hegy). בקרבות במלחמת העולם השנייה,
רוז רובו של הארמון הולצה נאס. מחלון ביתנו יכולנו לראות
את העיבות האלוות המזוהות. היום הוא מוסף לתפארת.
ניתן לבקר בו. הבניין בתחתית הצילום בצד "פישט" (Pest), הוא
תחת נאס, בו חונת ספינות פאר ווצאות לסווד אס. חקירות
מחוקקים תיירותיים לאורך הגדה. סווד-סיט כזה ל-"וייסגראד"
(Visegrád) או ל-"איסטרומ" (Esztergom) מומלץ מאוד, אם
יש פנאי וזכוף לבק. וכו'.

צילום מס' 3: ספנת פאר תיירותית ווצאות לרכבה ל-
"איסטרומ". בצד "רודה" בצדו הממלא של הצילום, נראה
קצהו של "ארמון המלך". ס'קו, בצד ימין: כנסיית "מטיאס הקדוש"
(Mátyás templom) ומתחתיה: "מזרזר הק"ג" (Halászbástya).
של אסל נמצאים במרכז העיר הארמון המלך. לראותם אולי
מחוקקים! "גשר השרשרת" (Lánchíd) החוצה את הנהר ונראה
בתמונה - מוזיאון אסל. בעיניה אסל המטה, סג' אוריות חצובים
באקו, מקפואים את פני העוברים בעשר אסל עבור הבר, וזכר
למ בצאתם אסל. הגדה חפוקת מספרת, שפסל האריות
שכח" אסל אפירותם בפיהם וזכר חזק יאשו הפסל מ"מחנה"
אסל מורו אסל יזק תהר. מנהה ארובה. עבור חנויות אלות
מתחת אלה, בהמסכה השנה, זוגה.

צילום מס' 4: הבניין של קומות בפנת. חוקר "סירחז"
(Sörház utca), אשר מחממו, האו הוא המנה, בו שרדו לפני
המלחמה, זכר מנסת 1940, וגם תמונה קצרה לאחריה.
הכתובת היא, כפי שבה הכרזה: "בגראד הקדוש" (Belgrad rakpart)
נמצאת בקומה הרביעית. מרפסת ארוכה אקדמת אורחה אסל
אחריה. מנהה הנאס המצא לפני הבניין, כבר היה קיים למ אס.
היום הוא מנסח במסגרת ברחוב וואצ'ה. זהו אס מקדס וציאתו

המפרטים הנמצאים בצמוד למסדה, סימלו אוטו-מאנו-טור-
 סן-קארל ולפי השכונה (ואני בניתי) - למחשבי קור-רש ומחוקים
 אחרים, כמו שטרנים ואגרים. מתחתיהם מחודדים מחסני הטל,
 בהם הסתתרנו, טיבור ואני, בשחא אימים. מפני קצבת ברונזים
 צעירים פרו-נאציים, שא"מ אצ"לנו בחקירת וסכניטם ופלווי.
 צרותיהם מחרשים אונג"ם: "יהודים מסרחים!" ("אבדוס זיידס").
 צילום מס' 5: חצית ביתנו. מקורו - רציף פליטראג. (ה-
 מילה "רקפארט", המאוחרת: רציף). בתחתית הפלין: מסדה יוונית
 בשם "TAVERNA DYNYSOS" (בה התכנסנו בעלי מנועה יוונית). שצ"ר
 הסמאלי נראה בשער המסורה.

צילום מס' 6: בית מאורנו וסביבתו: הגדר החוקר הנוט
 וסביבותיו. צילום מתצפית ממזרחי: הגדר "גלרי" - "גלריה".
 צילום מס' 7: בנין מאורנו וסביבתו המזוויית ראייה אחת.
 צילום מס' 8: רמלי אריאט, אריקה ומורה גלצות עם
 הפלאות בניסת ביתנו. השנים לא הצליחו למחוק אותן ומכרות.
 גם המעלות והגדר המתחת שמסביב, לא שינו את צורתן מאז.
 צילום מס' 9: המרצפת בחצר המפרטות בקומה אחרת.
 צילום מס' 10: אריקה, בסנתסט, במרפסת גירתו של
 הצירונאי הבוגרי החביב. מחוס: בית גירות עתיק ומסולסן
 ברחוב "שורבאט".

צילום מס' 11: קצבו של הגדר "גלרט" וסביבת ת"רים עם
 הגדר ואריקה במרפסת בין הפרחים.
 צילומים מס' 12, 13, 14, 15: גירתנו המזוויית שונות לשם הצדון.
 צילום מס' 12, ניתן לראות את עלת הכניסה במרפסת העלת
 התייסים המורדים למחצה ולעלם הצלה בצדה האחד. מחוקים
 זה נהגו לטייבור ואני, לשפוק מיט ולפעליק קלוסי קור, על
 ראשי אורח אורח תמימים.

צילום מס' 16: רחוב "שורבאט", שזרכו ניתן בקלות להגיע
 לרחוב "אוצ"י. דרך רחוק צה צערת יום-יום אט בית הספר
 היסודי הישן ברח' "צוקור" (Cukor utca).
 צילום מס' 17: החשמלות הצהובה מס' 2. פילקותי, לפני
 כ-50 שנה, היא היתה חשמלית פוותר בצופשט כולה ורחיפה
 בעיצובה ורצפה המורנית. למאונתנו, כלפינו, היא חלפה
 לפני ביתנו לאורך הגדר, בצרכה מ-גשר החרות ("szabadság hid")
 ועד "גשר מרגיט" (Margit hid), בעזרה לפני "בנין הכנסת".

ראוי לשים לב על אגד המתכת בע' צובה האסטרלי, המהירבה בין
המלכי רגל לבין מסיבת הביטל. כלב אורק המעולם של המהירות,
המטרה גם היא מימי נעורו.

צ'לום מס' 18: פסל מתכת, אצורת אונף-צורף ג'ואלם טרפזי:
נער אגד" ווסר על הגדר". פסלים מסוג זה סמו ג'וריסן ג'
ג'ואלם. פסל קיסרית^{אזרחית} לראות פסלים כאלה: זקנים יושבים
על פסל, או שיכור מתהלך עם בקבוק בידו, או אישה שמה
עם כעק אלמנט קרה רחוקות עם מלאכה ומה-אספה קולו.
צ'לום מס' 19: אוריה, אריקה ואיחא (נתי מצלם). מאחורנו:

"גמ חרות" (Szabadság hid) בקצבו המרוחק למעט: בית
מחוק-מבא "ג'רט" (Gellért füdő). מימין זריק: ה"ג'רט"
(Gellért hegy), ז'פסטינו: פסל "חרות-אישלום" בטיגנון
סוג"ת' - קומונסטי' במיאיו המדיסטיס.

ג'ר "חרות" של הוסו, הוא שטור מופלם של קוזמא, אשר
נבנה אור בתקופת השלטון הקיסרות האוסטרו-הונגרי, וצולף
במחמת העולם השני, וחדק עם פסל המלך אשר על הבנופה.
תמוה הגבר בעני, מדוע ראוי לנכח הפסל? הקומונסטי' לשתר
במחמת בית ארבעת המדרים, אשר רפספת המעליו? ואף את
הסמל עתיק-מיים, קלם כתר צבא לטותי, עם הצלב הכפול-
השגור בראשו, אשר היו הסמלים של האימפריה הקיסרית ש-

(סעיף
הסמל)

הסלף מנהיג הצלב השגור סיים את גלם בקרקעות חריבונותה
על "הג'רה הפלמה". ג'רה הוא נקרא פסל: "ג'רה פרוץ יוסף".
קודמת מימי "בית מרוץ ג'רט" ג'ואלם ממע'ות מ'
מבא חמום טרפזי ימים פפסנתרבה העיר ג'ואלם-
ג'ואלם מרוץ זה וצביות אונף לטוסנה לרמזה יסודית של המסל
אחרי תקופת התלאות בימי האימפריה. כמור, היה זה ג'
ו'מנהיג האימפריה של סבטי, אורן, בוקרה. הפיקוח צבית מרוץ
זה סוף מאחף, רק כבי לראות את פאר איצולא-מחוקף
מבפניו, אור קודם שזלום בטיים רגלי אוליהר "ג'רט".
המיום זה- "ג'רט" הוא חוויה בפני עצמו.

צ'לום מס' 20: פסל ישיבה, הפסל וההר.
צ'לום מס' 21: מראה הנוף מ-"ג'רה" אל "פ'ט".
בצ'לום בימני של המסל אונף ג'מן האוניברסיטה וצ'לום אילון
מד' ג'ואלם המבא: "אולם המוק". המפורסם והמרום באמן
מימד ג'ואלם וצ'לום המסלר עם ג'רה-ס'ט' יוסל סלנו מתחמים

צ'לומים מס' 22, 23, 24, 25: "בית מרחץ דלרס" הוא

יצירה אמנותית ארכיטקטונית מרשימה. הוא עם בית מלון וקרתי, בו ניתן לקבל טיסולים מכל הסוגים.

צ'לומים מס' 26, 27: תצפית אצל "בזרה" מתוך

המגדל העתיק הקרא "צ'לומים", אשר בפסגת ההר "דלרס".

המגדל זה היה אחת העמדות החשובות לחניכה אסטרונומית קדומה, אשר זה החזיקו החיילים של ערבים האחרונים קודם שבשל אותה הצבא הסובייטי בקרבות עזים.

אצל (!): צ'לומים המקום בו "בקרנו", ו"יבור ואני, ומעל

לבקש רמת מאים, (בהיות בת 9 והוא בן 13) וזמן קצר אחרי

הסחרור, כאשר עמין היו כאן גופותיהם של רובי גופותיהם של חיילים גרמניים שטרום בהן עם הקדש. (הצילום עם הפנס כחף היא הקדשה!)

צ'לומים מס' 28: פסלי התאורה העליונית בקדומה.

כנסיה עם המלך מתיאוס (Mátyás templom) ומתחתיה: "מגדל הג'יימס" (Haldsz bástya). ספנת הפאר המוארת

הוא עם מסעדה עגולה בעליון. הוא

צ'לומים מס' 29, 30, 31, 33: ארחון-המעק אשר בסרסות

בתאורה עליונית אשר ה-פסלוא.

צ'לומים מס' 32: ארחון-המעק.

צ'לומים מס' 34: אחרי שצ'רנו ברח את "לסתחורות" ובקרנו "בית מרחץ דלרס", כעת אנו לקראת כפוסו של

ההר... בעומת... דלרס... אנו בותרים כעת סנתססה. זה אומר שארמיה היא בת 64 ~~בת~~ פתחונה אויבוס בן 25, נתי, שמעיק מבלים שלו נראה פתחונה, הוא בן 13 ומורה, (המצלמת) בת 29.

צ'לומים מס' 35: מאותה התצפית נתיחמלה את בית

מארנו בעבר בשני של תורה. צ'לומים מס' 36: ארחון-המעק בקדש, בחלט חולק את מורה.

צ'לומים מס' 37, 38: שום צ'לומים לא יכוע לסתרה בנאות

את אוירתם של גווי הירוק האביבי אשר "נשאו" חורפה

או שבהר. את הסקת הבה והוא החורף אצל תוק הלב והלוק עם כל נשימה. הונגריה בה מצורכת ועשרה בפסחים. ירוק

כמה מאוננו לא יצטנו בארצנו, ישראל.

מח אה פסס, סבי 201 וסגני מצב אחי: קארלי ו-אויקן פרזש ז"ל.
צילומים מס' 42, 41, 40: ובה ספגנו הפסלים הענקיים

המאשימים מחמא הם רגזורתס, הניצבים בצאוב עם סמט
היה גרם - צילום מס' 41 אנו מחויבים (בקוסי) יציבה אמנותית
צילום של כס 40 או 50 א': אשה אחיזה חפקה זעזורה אוחסת
ענף עם עץ - תמר (כסל הנראה) ¹⁷⁵² צילום באורחות השלריות.
תנועתה אמורה לסמט ולפרסם חרות ושלום בין העמים
והעולם כולו. חלום של כולנו! ¹⁷⁵² צילום באורחות השלריות.

מקום נמוך יותר ניתן להתרשם (צילום מס' 40) מחמתו
של עבר של שרירים מפותחים, כמוכילה את עפובה של
באוי פואויליה הקומניסטית (סיוון, מחקרטיה וסוציאליסם).
צילום האותה של האנדרטה, סמט נעף (צילום מס' 42): סוים
עזר נעחים. (ומנצח, כחוקן!) דברקון ירב-ראסי, כסמט עקר
הפלת פוסק באויבי העם והשלום... הווה אומר, ארצות

המערב האימפריאליסטיות. ¹⁷⁵² צילום באורחות השלריות.
צילום מס' 45, 44, 43: קרטי נעף אהגנו בהר "גרט",
ואוריה בתוסס.

צילום מס' 46: תצפית אהר "גרט": "גמה השמורת" עם
הנהר "גנובה", ארמון המלך ושמרת ההרס עם קו האפק.
צילום מס' 47: דירבה מן הנהר "גרט", נראות אנדרטה

חוקפת עמודים, אשר במרכזה ניצב הפסל לעכר של הכומר
כסם "גרטו הקדוש". ישם הנהר נקרא על שמו ~~על שם~~
עם נעמד לראשונה ¹⁷⁵² צילום באורחות השלריות.

פלאנות, פלוח - עקרת אילונים - במסגרת חזקת המחנה
מיסטריות, להפוך את העם ומנהיג ~~על שם~~ ¹⁷⁵² צילום באורחות השלריות.
סנים, נעמד לראשונה כומר שה להונגריה בשליחות האפיפיור,

במטרה מיסיונרית חיוורת, כדי להפוך את אמונתם האולימית-
הפלאנית של העם ומנהיגיו, לאמונה נוצרית. בהצמנתו,
אף הכטורו, עם כן לראשונה בתעבותיו, מלך ההונגריה, כסם
"אויסלאון הקדוש" (Szent Istvan). שמה של הונגריה, בתקופה
שקדמה לעצת, נקרא: "פנוניה". ¹⁷⁵² צילום באורחות השלריות.

צילום מס' 48: "הרוק הנעם" באליב דהרי הונגריה
פסס צילום אינו מסוגל לשחזר את התחושה בהחמרת
המחנה באי... ¹⁷⁵² צילום באורחות השלריות.

צ'לוס מס' 51: מורה באחד מחוקותיה הראשיים של
בזבסט. רוב בנייה של העיר בנויים בסגנון עשיר של
אמנות ארכיטקטורלית. פסלים ומבנים מקומיים באורחאניקה
מאונת מוסיקים לבארי.

צ'לוס מס' 52: ורנה סגנון בנין בית הספר ברחוב צ'וקור,
בו למדת מלכתה אן (אם "הפסקת המלחה" באמצע) עבדיתהח.
עיר עשר הכניסה, עם ספסל-אובן (מתחת שחמון כזורת קטן),
אוכה לו איש צעיר, בעל חזות מוצחת, עם סמרטוטיו. שיכור
או מסומם ואולי גם חסה-בית וצבובה, ככל הנראה. תופעה
לו אינה נפוצה בעיר בקירבה.

צ'לוס מס' 53: בהתרחקות רבה ממפת אנוכי עם מפרצון
(כ-40 מספר!) של בית הספר העממי, בזוכרי את און-ספור
הפעמים בהן ערכו עליהן רחל" העלוות והורקות דרכי אם
הכיתות או מהן בחוצה.

צ'לוס מס' 54: מגנה מרשים זה (בעיני של אונ), "צנח" בסלים
האחרונות מצא ובצמוד סגנון הנצאע של בית סיפרי לשפה.
הוא מסמך ביום כ-קולט עזור סטודנטים רבים.

צ'לוס מס' 55: בנין האוניברסיטה בזבבסט עם שפת
הנהגה "גנפיה" עיר עשר "חירות", בצמוד ל-אולם הסוק"
הבאום. הפסלים הנצבים מצד המדורים סמלית המנהיג, הם
דיוקנים של אנשי רוח ומדע יקועים. מרחש אשה לפני
המנהיג: חג'ית המכונות. עיר הבקר: חג'ית האופניס.

צ'לוס מס' 56: התאטרון "וויגדו" (Vigado). מגנה
מפואר במיוחד מחוף ומבנים. מרכז תרבות והצלות
"וקרת" יקום.

צ'לוס מס' 57: "הכנסת" או "הפרלמנט" (Országsház)
מגנה לתיאטרון הקומה לאורחון של העם. הוא אומד בצאווה עם
שפת הנהגה. ניתן לביע אטיו באמצעות המסמלות מס' 2
הצבוב. אפשר גם לבקר בו. (סלא חייבים).

צ'לוס מס' 58, 59, 60: אי נצעי יקום ומיוחד בולו למצא
באחד מקווליו של תהה שגובה כפופסט; "מרג'ס סויא"
סמו (האו מרג'ס). "גם מרג'ס" יאום אטיו ואחידות בולו.
קום דפרקום ורג'ים יפים בסלנטות סנים ומחויבים, דרכות
מיה יקום מצא נמצאות לו עימי הקוף וכן עם ברכת-ספורט
מדת לעתרוות סחיה ומחקי כפור מ'ס, מחומת כסל ומ

~~כך שחלף אספולת, בית מלון, מקומות עקובים קקו~~
 ובעולם שקדים צורה צועקים ברגל או בסקאטים ואחרים
 צורה רוכבי אופניים, אורטו של האי כ-2.1 או 3 קמ'. אולדובוס
 צב-20, אק' למרות הכל, הקטל, השלוח וההוצע שלטים 20.
 צ'למאים אלה ניסו לשפר מעט מהשלוח הכצות המדוממת
 נפש, דת ונשמה. ~~הוא הולך בדרך זו, הולך בדרך זו, הולך בדרך זו~~
 צ'למאים מס' 63,61: "כיכר הציבורים" (Hösök tere)

קצת היסטוריה.
 לפני יותר מאלף שנה, תחילת המאה ה-13, המסורת בין הרי הקרפאטים
 בארופה, לא היה ש"ק עם התגלה. מאז של עמק יפ"ה
 לקראת סוף: "פאנוניה". עמים שונים ובלתי הגויים, אוליזרים,
 פיזיים ואחרים נודדו מחוץ למקום: סלקים וכפשו. כפראות שלטים.
 (הגויים + אולדובוס = הולדריס?). "ג'ורו" הבלגותים בני צ'וחו.
 עם מעבדים: "אולדובוס", כפשו שלטנה בעשרה, כפראות, קבוצה
 זחמ'יות נשים, שמרכזה של ^{המלכה} ניצבת קבוצה של דמויות
 מפוסלות: "ג'ורוים" שוחחים ברובם עם סוסים ונסקדר
 ג'ורוים, בתעלות המחמיות מרשימות. (חבל שאלו צ'למאים איתם.)
 הם הם "הציבורים" של עברם שמו של הכיכר.
 הסוסים והלוחמים של האצולת, הנראים חלל עם חודים ב-
 צ'למאים מס' 63,61 - פופלו עם הם בסימנין קומה: הפאנונית
 הניצבים בין העמוסים, הם חלבים, חפקדי צבא וקאטים, מנהיגים
 צבאיים, מהפכנים ושלוחי הכנסייה הקתולית הנוצרית. כל
 אלה נחשבים עם הם לציבורי הכסטורה הבלגותית.

צ'למאים מס' 62: גנ"ל מוחה בחינו.
 צ'למאים מס' 64, 65: "צ'רובניס", "כק סתם", מפוזרים
 פה ואם, שלב אורכו של הרחוב הראשי ב-"סרבוגארד" (Sárbogárd)
 הוא כבר מועברת של אב"ל Éliás László ושל אחיו הולדריס ממנו:
 József, הוזר ו-Sándor, הבן האמצעי. הורי אב"ל: Éliás Adolf
 ארציתו Éliás Imma חגיית Lang, התגוררו וצ'למאים כמון את שלוש
 בניהם בכפר זה, אב"ל לפני שחרר אליהם. העולם בתקופת השואה
 פת נכבד ומתקלקלו נאה היו להם וחצר בהמות ואפלות.
 שלוש ימים סידקו שתי-וערב את איה הצורה היפהפה
 של ארץ מעברת, לנסוף פה אחת התחלנו לנסות לאתר כפר
 זה, בתקווה למצוא שם אנשים שבהירו, זעזעין סוכרים אותם.
 אולי ניתן יהיה לשמוע מפייהם צינורים מחקור ראשון.

העיתונות האזרחית בארץ ישראל, הנהגתה במרום של כ-1500
 מאגיסטרים, כבון ארומים. מספרות האמנות של יחידים הגיעו לאזור זה
 בשנת 1781, חלקן נמסרות מחורגיה ומל' צ"ה. מספר מספרות
 געלי יכארת קנו כאן ארמות, התעשרו בכשרון רב ואף תרמו את
 חלקן במסרה לגנות את וסאותיה של קה"ה יהודית אורטל-
 גוקסית 'צובה ומארלגנת. ^{מח"ס} 30 מספרות, ^{מח"ס} קרוב ל-500 נפשות ח"ד
 געלים עם האופלסיה = התקומית האיכרים... ער ענניסתי' של
 הנשא הגרמני-האז'י להולגריה 2-19 בחודש חרף 1944.

בשנת 19 הפכו הגרמנים את ארגזארג עמקם ריכוסם
 של כל יהודי האזור גמלו. הם אימצו אותם לעצמם את בתיהם
 ורכושם. ועצמם עמדו בצפיפות רבה במחנים מסוננים זמין-קא
 צהובה. הנאצים עשו חקירות מעולות בעינינו, כבדי עהוצא מפיהם
 סודות נגדעם עברי-ערק, אשר גרמותם. 26 בחודש יוני 1944,
 יהודי ארגזארג קבלו הראה לאסוף מכל מחפציהם הנחוצים
 ביותר אם תוך תרמיל-קד, וכעבור שעה או שעת"ים עהיות מוכנים
 עריק. כל האנשים האלה הוכנו והוכנסו במסך אל תוך בית-
 הכנסת של ארגזארג. 30 יוני הם הוצאו אל תוך צרונות-
 בהמות של רכבת. אחרי תחנות לונ"ס (80 איש כרון אחד),
 מסלול זה הגיע לאושוויץ-בירקנאו... איש מהם לא שר מסמ.
 מספר הניספים מ-ארגזארג הוא 233. של כל האזור: כ-450.
 סבתו, אורחה, אם אז'ו, לא חוכתה. עכאורת: גמזרה המעצרת עקרה
 בדיה את גורלה ומה קף עח"ה בתוך הבאר אשר בחצר ביתם.
 עם פי סחורה: שוא"ס ערבה הספיקו לגרמנים "ע"ה" את
 כל הכפרים והע"רות בקונגריה טלה, מהודיהם.

אחרי תאור קצר זה על תעבורתו של כפר ארסי, נמשך
 בתאור מועדו. הביטחונים מחמ"ס 64 ו-74, לא יצאו לעצמם בהם
 קבר מעלי. הביטחונים החיים ^{אותם} מחויבים אנו עריף אליהם.
 זכנו, כשהגענו לכפר, עצי הארבענים התכוסו וכבדים מפני
 קיץ מח"ק - נראו ע"עו חמונים בהיותם עמונים להם בשני
 צדדי הרחוק, כלא שייכים לרכושם של געלי הכתים. בהם אפר
 הביאו אותנו ^{ק"מ} עניסיון עהתפטר עם יצר חמונים הנקרא: געלם לעלא
 רשות. בפיתוי. ה"ה חק"י לא התפטרנו. יצאנו מוכננו הסבור,
 עיתקנו את שארית יסורי מצפוננו, קטפנו מהם חמ"ס היה ואכלנו
 מהם, קו מתקומים ער שאר.

ויחיד עם בתים קטנים מסוגלים לטעו צדדיו. לא אחת והחזר על
 המאפרת. אחד לעתה: חותמת, רפת, סוסים, גנות והשקות
 החקלאים. המטרעים מאחוריהם צד קו האפק. ...
 פתקיים לרוב "הראש" של הפת, גראת מס'לת בדורס של
 הכנת החוזה את הישור. בית האון זכס "האון תחנת הרכבת"
 שמה בקרבתה. עליו כל פתרון אחד, "בחרנו" למצוא דו פת
 ערבות ובהמשך, לעלות בו את הליכה לטעו מתקנה. כל זאת
 במערה לחקור את הישור ואת טעמו עם בקנה לזמן האחרת.
 געת בעיסתנו אם האון, אקט יאחר דלל את פננו.
 שבי החסם האסון איש עלו היה לזנן ולעלנו. אחרת "על
 (אנו, כפוגרת הונטרות) וקראתי קול: "ואיסוף" (ערב נאב).
 אשה כפוגרת האורעים עליה הופיעה לעננו ושמאלה על
 מלרת דואנו, פניה היו ע"פורת עליו כל סימני התעלהות,
 כפי שהינו מנפוס מלעלת האון, למראו לקוחות "עשיריים"
 כחוננו, שרבו עלן ממתי'ן וחונה לפני שער כניסתו. לקוחות
 שאמרום בעת שהוסף סכום מברב לערנסתה.
 אחרי הסדרו הקצה, ליורה אוננו האישיה אול שני
 החקרים, אשר נחמו לרשותנו. ניסיתי להבין את
 התנהלותה העדישה. וכן, במחשבה שני"ה, נצטרתי שר-
 משינב קאמנסתית, כמו האם ליה, בית האון מסוג זה, הוא
 אינו דכול פת"י. הוא דאקאן ש"ק. לעכסו המשינה. ע-
 איסקנה זו העלתו בראותו את הופעתה הפשוטה של
 מארחנו, בהשאלה למראה הפנימי המרשים והעשיר של
 המקום: פתווה פינטטיות לזרע וברק-עתיק ביסתה את
 רצפת המסדרון לכל אורכו, המורש אל החקרים הרבים.
 כך גם רצפתם של החקרים, המקלחת והשדותים, כולל
 כיסוי המסלולת עליהם לא הש האפם לעתה. באחנה נסאפה
 הסאפה: ביזר מתרצע הנקיון היוסי יומי במקום כזה
 הפיסימולי אצרכים אוש"ם? שה אוקקענו שנתעט
 המע עם שחוזר ונדאית ברחטן. ...
 אור קודם צאתנו מהארץ, סופק ליה לבן, בן-דודי,
 מיפס עם קיחה האפרי של משחת אכרים בכפר אשר,
 כחילב כחוטתו הרחוקים, ארו לסמוק או חל ביתם של
 הורי אבן, ה"ר, משחת לפיי' (Lepsényi) שמו ומס שני
 בניהם: פאנ' ו-לאצ'י. הוחס ביניהם היה אור, עלן כדאי

אחרי הנחת חפצנו בקברים, הת"שגטו ליג סומן
 "במסערה" הצטעה שמוק המלון. היא היתה נראת צנועה
 ופשוטה בעינינו כיחס לפארן של הפרות הורדות.
 הצרות, אשר קלה את פננו, ישה סצ'טנו והקשיבה ס'
 סיפור סיבת קאנו. לפארת: "הקום לך אום חיה פה
 במדום מפחה שסם לפינ'?" השוזה: "אכן שרה
 אצלנו בנפר אמנה עם גנה שסם נה. אינעל ארוחת
 ארה וז'נת'ים אצור קשר אמה." התנצלה והלכה לה
 סלפס בע'סוקיה רביס, אשר חיכו לה מחוף למלון. הם-
 תל'ה דמה'רות והתירה ^{שוטט} הצחרת אמה הקשיבה. הלה
 הליה תוק כפי נשימת ונשיפות כפפות וזמאמ'ים, זניסיון
 לפתגור עם חופשתה עקד אלף אמה הגובה - כדורה
 לבושה היה פשוט ונפוי. סינור קשור עם אותליה.
 עם הליה נעלי בית מרופטות במד'לת, היא הלעה עזרתו
 ארוחת ארה "כמו אצל סבתא": לחם כפוי שחור, ג'צים
 מקוקשות ישר מן הלום, גבינות וזארת מן היפת, ירקות
 מן הליה, טם תה וקינוח: צלחת מלאה דגורשניס!
 תוק כפי אכילה ופיוחה בשפת ארצנו, ישראם -
 כמאם שלא אמנו של עם נוכחותה של "הסבתא". היה נראה
 כיושרת וכל כולה מרופה בע"פות גופה, אך במגן חזר
 אמנו לך עם שפופרת המלפון, אשר התל'ה ~~לפני~~ קישיה.
 וראו פלא: כעבור רע'ים ספורים היא הופיטה אל
 פיסת נ"ר, עליה רמה את שמה ואת כתובתה של האמנה
 לפינ' באומרה: "גברת שפטי תחזין לכם כפירתה
 בשעה תשע, מחר בקוקר. עם צאתכם מכאן תלכו ישר
 ותליזו שסם. עם בקר אתקשר אליה שוב ונתראו אציה
 אומרת ליה דער מאליה"
 על של שמה זרם שפתם בליבנו: הנה! יש עם מי
 דבר!

אחרי עליה של שנת ישרים במלון הורוד, התעוררנו
 למתאם קלות משונים, צורמים ורעשנים למדי. הקולנו
 בחובה ערק: מלון חדרנו. את המראה המעשע אחר
 נתבאה לעינינו, עיתן לראות בצי'וסם דמ' ס: חסיפה
 אנה בחרה שלנות, צמח רה, את קן אולייה עם אמוז חפא

הב'ולנים האפשריים והב'ולנים האפשריים, היפתה בכוח
רבה עשה את שני חלקי חרורה, בעת ההתחלה
קצרות צורותיהם אחרים אולם אחרים שני'ים.

עם צוקר שמו פעמנו אם כיוון ביתה של גרית
לפני: טיפת גאונות. צדד מחרחקים לבחנו. ג'מחותיה
שראות-הבשר, כמדויק לרבו, ויפירותי על ארסת פנייה
הסמוקות. ככניסתנו אצל ביתה, התלצלה ארזות על
אולות או בסדה והנחתה ת'קיון בפני'ם-בית'ה, אסרה
יכאנת ע'ה'ות ע'ה' האויה לחרי'ים, מחנה ראשון, יאג'ה
ואת-הספירה - מפאת מות ג'לה במחנה, שמה
עסוקה היא ותרובה ע'ה' מאור עצמותה, למען קיומם
הסכל'ים של עצמה ושל ג'ה יקופה, בן העשר... אצל
כקן. מפעם לפעם, היו ע'ה' סיפורים דרזק הלל'סון אשר ג'יתה.

את הארז אפי' ע'ה' צברה וע'ה' הכירה, בקשנה
"בספ'ט'ה" זכאע'ק ד'ה-ש'אור קורות ח'יה בפרוט'רואל, י
אברה פ'נו'ה הח'לו' ל'ה'ע'לות. סימני או-נחות כאש-...
אוי'ה בבת שצ'ים ה'אפי'עה ע'בת'ם ע'פ'נו'ה ג'יתה לפני'
הית' ש'דה והת'לה מ'עוות ע'ה' ה'ימים, אשר אונ'ם צברה
מ'צ'ה'ות'ה ע'בת'ע'ת'נו האחר'ה, היא כ'אה בע'יקרות'ה
הק'רוא'ה ג'ל'ע'סות'ה מ'פ'י ע'ה' לפני', אשר ג'וצ'ה ע'סקת'ה
ג'וכחות'נו.

"ג'וצ'רה אנוכ', אמרה, סוק ה'חם ג'נו' ע'בין ה'חם-
פחות ה'ב'ופיות אשר ע'ברה, ה'יה ת'ח'י'חם ו'ח'פ'ת'ה. את
ה'וד'ו אק'יק ה'כרת'ה ה'וע'ה, ה'ית' אונ'ע'ם כ'דת-ג'ות. ע'ס' את
ש'פ'יק, כ'ע'ה, זכרת אנוכ'י. ע'ת'י נ'כ'ח'ום ע'ק'ר'ה ה'ימים.
ב'ה'ם אנו' ה'ג'ל'ס'אפ'ו" ה'א-מ'י'ם ו'אז'ר'יה'ם ה'ב'ול'ח'ים
ה'אכז'ר'יים מ'ח'ו, אס'פו ו'פ'ח'ס'ו, ל'ח'ק ע'ל'יה מ'י'ם ת'ח'י'ח'ו,
את' ע'ה' ה'ב'ופ'י ס'א-ר'ז'א'ר'ה וה'ס'פ'ירה - א'ע' ת'וק ג'יתה
ב'כ'נס'ת ה'מ'ק'ו'ת'ה ו'ח'ס'ם א'ע' ת'וק ק'רו'נת'ה, אשר ה'יו נ'א'ע'דים
ע'ה'ב'ע'ת'ה ג'ה'אות. או'ר'ת'ה י'נ'י, ע'פ'ת'ק; ע'או' ח'ת'ה ע'ל'כ'אות.
ב'ע'ת'ה ע'ת'רה ע'ה'פ'י'ע' ע'צ'מה א'ע' ת'וק ה'ב'ש'ור אשר ע'ח'רה ב'י'ח'ם"
ע'ה' ע'ה' א'ע'ה' ו'א'ו'ה, ס'פ'דה ה'א'ע'ה' ב'א'ר'ופ'ות, ע'ק'ט
נ'פ'שו מ'א'ע'ק ז'ר'ג'ם פ'ני'ה' ב'ן, כ'פ'ה מ'ע'ת'ת ה'ח'לו' ע'ה'פ'יע'
ג'ת'ה ע'י'ה ה'ת'כ'ו'ס'ת.

והוא סיפור דהונליריית "mitmond" (מה היא אומרת?) (אחד
המסופרים בקורסים, אישר את זיכרונותי לטמזס, באמצעות
אגודת החיים שהם לעתים קרובות טוהר. זאת, כאשר אלה
ברצונן להבין את דברי ג'יימס או לנגו (הצדדים).

לפסוף נסת"ח דבריה (לצדדי לא רמתי את משה) ו
התנצלה באומרה, שזאת ח"בת היא שצטדה אונתנו מפאת
איוסקיה הרבים בקרה מסתתרה לגביה. ליו"נו אותה צד
שאר הדבר. א"ננו נפקחו בפליאה, דעת שבת גיבורות
מושלמת נעשה את האופנים שלה, שצד כה הדתנו לה
נשענים. נצד הדבר, אצתה בקלות עליהם, ואנו פסינו
דמאותה המתרחקת וכן גם באדק-הדרתים. החדת -
רוחם מעט דעקרות גלגלי רכבה" - צד שנאמה מעננו.

רצינו לראות את ביתם של סבא וסבתא או לשחות
מה שיותר ממנו. הבלנו את רצוננו זה לפני דברת
לפנינו, כאשר אצתה אישה דגים מתקדם הופיעה דפתח
דיתה בצד שערותיה ותוו פלה בע"דו אצ מספר שנותה.

"אנ' היהודיה האחרונה והיחידה בכפר זה, אמרה
והופיעה: "מיהרת", כי כרעס נודע לי אצ נאחות כסן ומרתת
דקורכסו בחקום הזה. חשתי לענון סוסר לעם מספר
ברתים חסרין, אשר זיכרונם אחרים אצורכסו נתונים

נאספין. אנו צרה ברנ"ן שהיה פאם דית הכנסת שלנו. דשנים
שלאחר המלחמה, הפכו אותו לחסון ודחמק היתה כוונה
מחשית אחרים אותו. אנ' הרמתי ראשן התלגדתי בשז
ללא נפתו עקריות אלה בשום אופן. הם יא הצלוח

עליה אונת' מסת' כי כפר דרת' דתוק דנ"ן. הם התעקשו
אדרסן לעמות שהורף את' ספר משה' (כך היא קראה
לפי שוחות בדירת המאמרים, הניצבים מוס ומתמ'ר, מעט
לכניסה.) אק אנ' התנצדתי דעם מאלו, אצ שויתרו אצות

כן: אינ' "דעת' מנאין עקת' את אונת' העד, כאשר הרצת'
רמית לחוסרות ששהו הדיית סל' ואינ' מתבוננת עלז מסר
למחרת, מוסדות 'הר'ים כזו לעצרת'!"

"בזאו אוראה עכס, איפה שרו פאם סמו אונת' ופתחו
אומרה עכסו, המסכה, "רק הדתנו כמה רעיון. אקפוף'
עקרת את האופנים שלי... אנ' כפר באה" -

"לא, לא, לא!" - היתה תגובה רחוקה - יש לי את ה-

אופניים שלי ואני אורב דגם לפניכם. אתם יכולים
לנסות אותם באולי שלכם? היא התעלפה עם ניסיון
כמעט טיפף היה מיותר ובעל חוש. (בת שנים שלם!)
כעבור מספר שעות חזרה וקראה: "לא!"

באילו רבה ובתחושת דיכאון מאויימת נסענו ל
באקדמיה פרנקו רובן, המריק. באורנו את הכפר
הגדול בעיר התשבים, בעוקבים אחרנו. פרק באוליטות
מחולות ביתם.

התעלפה קלה ירדה חנה (שם קריאה מאופנים והשאלה
אנחנו עם שר. נראה היה שבעצמו. אנחנו לפני חנה
כפרית פשוטה שפשוטות מראהו של בית היה כמעט
שם אנ"ס. אוישה קשישה זכרת שמונים ואולי אף תשעים,
יצאה לקראתנו מתוך המנהל של מאוס-למאוס
באומה לברום עתידנו. מוצאת ארוכה רב-שכרית וחולצה
בגד שחור ארוכים, עגמה הקשישה קניסין. לבסוף ראת
רזון גובה סנר ארוך קשור עם מתנה וכיסוי, כעין צניף
על ראשה, קשור תחת סטירה, נחשש ביתה שאת את
אשרי שמו פניה, עטת דבורה וחוכה, ניתן היה להבחין
ב-סן-כן-סן-לא בתום פיה. היתה קצת חמה וזוהר

אנחנו גיראת כבוד לפני המקום, וכבר היה נראה ש-
סן פרט לא יזכור עם את מראהו של בית גורו ארז, אך
עברת מרמי נפל עם באר-מוס בקרבת מקום.

הבאר!?... עיני המסר פסיחה ופתיחות עצמה לגבי:
הפסות באות הבאר האוריות זה מיליה ספת' את נפשה
מזרה אחרת?

הקסיסה עמדה מחתק-מה הבאר. בקשת רשות
מנהל שצמח אותה ליד הבאר עת' קתימוס, הגדולה
מלבני סן גאון משה ניה מעליה הנסען עם אמריוה גלי-פת
קשה בשרית ברעם שלעלון היגני, שגמא צמרת נוהגים להעלות
מים מתובה. נזכרת: כמה רבנו ~~בן~~ קן גור, וליבול ^{אוי} צמח
חופשות הקוף אוכל סבא וסבתא, עם כנות קשיחה המלאכה זו.
היאשה (לצמרת) מיירה להסיר ~~ממנה~~ את החפחת

מסרתיה בפזרוני ארוכות-מלאכות ממנו ^{אולי} לא ראו סבון,

הוא קר לאחר מכן המורה את כיוון האם את מקומה
קרה אולי הילד הילד חמת סתרה, התנצל = רצח
מקום המכה סתם את המורה לפינת מרפסתה,
"חייבים יום-יום לעזור קצת דענה" אמרה וכבר החלה

בצקוניה, כשהיא עומדת על הרגליה, חנה
חנה, שמחה עם כה פחדה מהאמת, לקחה כעת
את הפיקוח בידיה: "ראו ואיך לכם את בית הקברות
היבואו שלנו." אלתה עם אופניה ואנך בעקבותיה
ברכנו והסכורה.

בהענין את המקום, חנה צרה לפני, נחמה קאמיה
ואנך מאחוריה. שמה קלה עמנו כקל עמך ובראות כבד
עלי המצבות היהודיות העתיקות שניצלו מלנו כשיכודים
מי ימין, מי שמאל. (צילומים מס' 68, 69).

חנה פתחה בצעקה: "רק סאחרונה פניתי את המוסדות
היהודים בגאופסט. מכתבים רבים כתבתי ואף נסעתי
לכם באופן אישי. קרתי והתחננתי ממש, כדי שיצאו
לפני את המקום. הנה היה כיון עזוב מונח מאד.
סבך של עירובי פראו כיום הנה." (צילומים מס' 70, 71)

מאחז" בפיאו תעצבתי: באו עלי, ניקו את השטח, גמלו
את העצים והבטו צמח טוב."
"ואלו בעלתי עמנו יצאנו אנחנו מכוונת לכרתם
של נרצחי סארזאקאר והא'אר. הנה היא עומדת לפניכם."
(צילומים מס' 72)

מאם לרשימה הארוכה. של המות כתוב בהנהגות:
"עלי דמעות זורמים מעיני".
בצילומים מס' 77 מובאים לפנינו מותם של הא'א'אים.
אין עלי כל מצע, מי מהם היה ש"ק למשפחה, והלך
אזולף ואירחה אולי אש.

רעים ספורים עמנו לפני הרשימה הארוכה. המנ"ח
הנה ונה עם שמשוף התחקה על קבר אחד, ממש עיניו, קצת
סאנרמה. עם מצבתו היה כתוב באותיות עבריות, קולט, קולט
לאת המוסדות, חצובות באן, השם "אדולף". ומתתו, סוד
בשמן הקודש: "בת הבר' ישכר רוב. נפלה ו' עיסן תרפ"ד.

ת.נ.צ.ג.ה. ומתחתו בהנהגות:
"ITT NYUGSZIK ELIAS HERMANNÉ, SZÜL. WEISZ TERÉZ. ÉLT 82 ÉVET."

19. "כאן מקום מחתה של עזריאל ויהודה בן נחמיה
בשנת 1100 לפנה"ס. ח'יה 82 ע"ס. לפנה"ס. 18. apr. 1924. ע"ס

על אברהם...
היה ימי המחתה...
אנשים עומדת כאן היום...
ח'יה 82 ע"ס...
וכאן חשתי לנכון לכתוב "מסורת": על המחתה
במדבר...
היה זה ימי המחתה...
חנה המתינה לצינון קדומיה ומה הפתחות
למאה זרעית עיננו.

אחר פסק ח'יה, המסיבה בספוריה: רק לפני
בחודש ימים נצרך כאן ה"קס" לסי הקשת האנדרטה.
מספרת מבוררת לאה מקורבש בתוצאה הפעולות".
התאם נשא נאמן. אמרו תפילות. חבל שלא באים אצל!
רבים. היא הנכחיים...
הוא ענה עליה עם המן שדקיסה למענו, אל נכונותה
מספר עקרתו פרטי מידע בה תפילות על כפר אורש".
סיבתה אותה באה למיניה. התקדמה, אחר עקרה הוא עליה
על כפייה שלא פשרת.

ואולי כך עברנו. היא עליה על אופניה. ואנו בחנו
עקרה אחיה, עז אור שאתה נפלאה בין הבאחיים.

ע"ס אוריה...
הקדש...
על הרי קדש, אורן, המלכה...
מז'וסיל (Mezőszilas) שמו...
א' ילא זוכה או על יאה, שורתו אורן, שדות אג'אר
(Ungin) היתה אישתי של יוסף עליאס, אור אח' אב' בן
יחזק היה עם אורן ו'קור, החי היום באולטראליה עם מספר
הרבה. מספר קורות ח' מתואר פה"ל פה"ל, כ'צב שרנו
יח'יו, אורן ו'קור, אור ו'קור, את המעשים הקשים של
יח'י מלחמת הצלב השני, אורן ש'קור לקחו אל מחנות
עקרות הבניה ומס' לא שגו. אורן מתאר, ב'אילן עקרה
התאמת דור אורן עלי לא ע'מסק ע'תקדש עזר ע'ת-

ביתן עמנו. אהבנו את הנהגתו. אהבנו את שמו. אהבנו את
 שמו. אהבנו את שמו. אהבנו את שמו. אהבנו את שמו. אהבנו את שמו.
 ככפר זה ורשארטארה, בטינו ויבור ואני, את
 חובות הק"ף, ככל שנה ונה, עש לפני סניסו עם הור'
 איך וקו הור' אבי בשואה. צבונות הרפתקאות של
 ארצות מסתובות עם בן גור, ע"ן ח"ם ומעליו חוק
 על שפתו.

עם זהרר האנו אלו הישר. ס"רנו ילכל אורכו של
 החוב הראש. בתי קטנים נחמדים, גנות מופתיות,
 רחובות צבדיים מילין ומחמד, שגות הקטנים והגדולים. ואין
 אים כסדה... הימים הם? העובדים? המועדים? אין עשת
 רק קלותיהם של בראות השית והעובות לפתא בחסל.
 נסענו שוב אל אורכו של הישר, הלוך-חזרה, שוב ושוב.
 עש אשר סוף כל סוף עילו עילנו אישה עוברת עלנתה.
 צבנו עיר העיר. היא התקדה. נלשת' אני (כדורת הור'
 גרית) ומגדית' ע' מי אנחנו, ומאין אלפי מה באנו. אחרי
 שהיו חבניה סאנו קרובה של מספת אמג'ר ומעלנים
 נעשת אם ניתן ע"ן עמ'צא חשבים בחקום, אשר בכירו.
 אונתם דער, אמרה: "חכו!" - וברר מיהראל
 הנפון אשר גדיתה.

אך יצאה האשה שוב אל גנתה, וברר סאנו
 ממרחק לאירד את קולן של אנשים ונשים, בקוראים
 עברנו: "זאן! זאן!"

חופשים, יצאנו מהרבה ומחנה פעמנו אל כיון
 הקולות. שלשה או ארבעה נשים וגדלים נוספו לעברנו
 בריהם: "זאן! זאן! זה כאן!"
 תמהנו למחשע הקריאות העלבויות. מיהם? מה
 רצונם? מה יכולתם?

אחרי שנעמנו אל ביתם הבואה המסו"ר כאלו ערן
 כלפי חוף גלבי פנים, סאלנו. אלה את אלה במחט דעת
 ובעונה אחת: "מ' אתם?"
 "אני יאליאס אריקה - השבת' - דת דודתו של אליאס
 ויבור, פנס' של אונטאר איך ואליאס וז'ף. אבי היה אחיו
 של וז'ף ואליה ילד": אמר אליאס וז'ף. "אני יאליאס"
 צע"ס צחוקם החפיד של מארמנו הנעים לאונטנו
 דעת, בלות, כבת ארבעים, בכדעה דקא: "אם את אריקה,

אז את דווקא יודעת מי זאת היד? "אנ"א" (סמ ח"ב=

נא - לעצמך אוהב). ידוע שיש לך יד ימנית ויד שמאלית

עצמך נבדלת: "נ"אנ"א"! איזה קטיפה נחמדת קומה

עקיצות ומחירות רזה היפה כל עם אצלנו עברסעט.

היא נסעה זרבת מ-מאוסים אף ער ביתנו, עם סלים חמאים

מכל ערב בידיה: פירות, ירקות, קמח, ביצים, גבינות ונקניקים

מכל הסוגים. וכל זאת במחירים קשים מאוד, מאד יתעלה,

אם זמנים שסאות חכן, והם היו שניהם הנאמנים (עליו

יהויים) של הוריו אירן.

"דווקא יסאני זכרת", השבתי, "מה הקס - בינכם?"

"היא נבירה רכה לאומה. אישה נבדלת בית ומלאות

ח"ס ומחץ. היא הסגתו האהובה שלנו", הייתה תלצתה,

והוסיפה: "ג'ורן - ומקפתו סמרים איתנו קשר כל הסנים.

על עם כאו לקר איתנו מאוסים. באחד הביקורים

שלם, אנונו קינו מהם את האדם בסוף טור. גינו עליו

בתי מסענו. אום ברזונם אריות תעוררת." ידעתי

"עליו עליו", מיהרתי לשייב, "על לשם כך באנו." קולם

ככל זאת היא ניגשה אל האומן שזאת החורים היו

מזרה עם קופסת סממן לא גדולה בידיה, מלאה ב-

צ'ימונים מצהיבים פתקים, עם יקוילה. אותם מהם

צ'ימונו במדים האלקטרוניים.

צ'ימונים 74 מס' 74, אנו רואים את בן גורן, ג'ורן, ג'ורן

ארכס-עמיד. צ'ימונים מס' 75: ג'ורן אישתו בראשונה:

יו"תקה, במסבת נסאות. ידעתי שיש להם ילד יחיד

"צ'ימונים מס' 76 צעם כשננו אותה חקוקה להם ב-

כפה ומאוסים עליה. (מי"ת) ששאלו: "ג'ורן ואישתו בראשונה,

יו"תקה, ג'ורן (או ששאלו): בתם עם אירן טייז'ל ע"י אסף המשואה

השנים. ביניהם שחזרת בתם הגדולה של ג'ורן ויו"תקה: איננה,

לפנים, אירן עזרה.)

כל מה הפעלות הזמן צ'ימונים האוכלים יורק אום-

אום הבתקרו. אפי המונים: "הלא זה פלא? איך יתכן הגדר,

סתומות אלה, שחלקן הכנס צומחו עור המעמדה

איתנו ומתרו בקבם בקרה שנו? ידעתי שיש להם

על בית בידיה: "היא אירן, על שאלנו נארו

כעל סגור מוסממים, ער היום?"

ערואת את האורחים הנשתי צפולס מאורף ישראל: אחיה
 ואחותיה של גלעית הבית ויהא איתם, בני המפתחים, יצגו צפול-
 פויק-צפוליסם כשהם מביאים קנו קנהא וצפולס אפוי של מילה.
 את האנן שיחגנו, אשר התנהלה לנגו בהוגלרית, תרממת יר
 מפלס מפלס צפולס צפולס, ישפד החוגנת עליהם.
 יצגו צפולס צפולס צפולס, כאשר נצברתי אד כחה חפציה
 אנן ערואת, אס נותר מספר מחצית צפולס צפולס צפולס,
 בה שחקנו בה רעות עם קוף, ויצור אנן. הפעתי את רצוננו
 זה לפני המספרה: הם הביאו: שחפה ש"ק בעת לאוסק,
 שהריו היו פלס תוספי המקום. נראה, שהאן קנה את הקרע,
 אק לא יקום לנו מח: הוא תיכנן ענגות עליו מחנה ואק
 לא יצא מזה דבר. חלקת אמה = ט בר שנים. מחצית צפולס
 עליו סימוס: אק צפולס, נעלה אתכס עלם. אולגניתן צפולס
 ערואת מספר יפנותה בצפולס, "הוא קנה וצפולס צפולס"
 כן, עם מאגרי רבית ערואת שוב חפצרו את המעם
 הקנה את המנהלה בה"ב החתף "הסוד", שסימפולס צפולס
 במקרה וקנה המצוק את חפיות ה"ן והברוב הממוקף וחי יוס
 מה צפולס כי באיסור חמור נאמר עליו (ויצור אנן) ערואת
 עתכנו. חפנו את "ספולס" המאורפלים קפחוננו ופחוננו, כי
 היה עם "החוסק השאר". אצלם על צפולס בתותים השחורים
 צפולס מלם עלצה, אפסנו יוס-יוס ואפולנו מהם צפולס
 קופקוס קנה. שפומה של עם "ארותה" שפול, עמנו אחק מה
 הפ' לא חפולנו צפולס ערואת פולס ופול ערואת זה של
 לו ולו של זה, כי הפ': המחיים וחלל הפה, השנים, האקף,
 המצח, הימים והברכיים, אכל עפולנו היו מרותים צפולס
 חפולס עלול קפולס ערואת. התחפולנו בין ספול הצפולס
 ופולנו ערואת ערואתם המאוסכת של ספול ופולנו ערואת
 אולות ערפ... ער שחל ערואת וירר הצרפ.
 ע"ם רעות ערול מאוס. שנת אלפיים כותפים היוס,
 אפול אולפים בעת עם מאלולו, מוס חפולס המאורפת, קנה
 מאוס וחסרת ח"ס... אק את הביצה המנו אקף ערואת
 של חפולס העשוי מקורות עלף ערואת, ליה ערה עלה אסר ערואת.
 ער צפולס בתותים נצול ערואת המעם הצעה, אק כי מרואם היה
 אנה ופול... ערואת ערואת ערואת ערואת
 "ער בקנה אחת יוס עפ", אולרת ערואת, "את הצפולס
 ה'אולפולס' בינו בינו צפולס צפולס צפולס"

"בואו י שק"מת", היתה תשובתו, "סאן נק ונק ותמצאו אותה".
 כן, עם לבאר זו היו קטורים זכרונות ילדותי, זמנים בהם
 לא היו חים זורמים וזרעים קצתי הכפר. באור אחת פשוטה
 היתה בחצרו של כל שכל בית, בחוקן ומגלו. חים אלו שמשו ל-
 כריסה, ערסיהו לטיקון, לפיסע, לפסקאה ולסת"ע- עזר עשוי
 ח"ס. אך מיהו של ה-"Artézi kút" היו קרובי דמיון ורלוים
 לסיטיה, כי מקורותיה באו מאותק האמנה. זכרונותי ה-
 ילדותיים, שתי חשים אלו היו אפואת דמיהו חיסולרי:
 כשנן שרבי, וליזור, קדם הודעה: "עך לבזיא חים מה- יארילי קח"ו"
 ערוב הלכתים עם אני יחד איתו. הוא ה"אז כנן עשר, ואני'
 זת עש.

הלכנו יחדיו עם הבאר זרוב הראסי. הוא, עם הדל"עו
 פח ביזיו, ואני כנדרת אחריו זכאונות. פעולת הסאיבה
 זבאר זו היתה לפלא עשוי. בדמיון הלכתי כוחות עם-אנושים
 זכרונותיו של בן רובי, זעת שראיתו מפעם, מוריה ומעלה סטרוין
 את ודית המתחת הארוכה המפאיעה את סאיבת חים. מעשה
 זכורה של חמש! זכור לי כיצד נמתי ונפתי ללא חמש, לפי
 קצב של עשירי ויריבה של זרועתיו, בחוקן, מתוק"איתוף פעלה"
 ומקומה, עם שבתעלא הקלי.

זכרתי, בחוקן מאלי, היה זרק עם שחזור באותה הדרך,
 עם הקלי המלא. עזרתי לו כחיי"ז יכחתי, כשהגלי הכבד
 מכה עם כל זעזע זכיסולנו. כל הדרך נעק עשוי סאזר וסאז'ס
 את רע"ו ה"זיבה, כי כל מכה זכיסול זרים לאיזוב של כמה
 ויפות ח"ס מה"עלי. רעשואו הוא שרח כליזור?

כך סי"מנו את ביקורתו ג'חש'ס'אפ'. זכרנו ממארתו
 החקובים והזכרנו להם עם קלתי הפנים הלכזית, זעשף ל-
 נתונים המתקום שאסיפו עגנ"ת פרטי עזרתו.
 זכרנו אף עזר סיזיבה מן הכפר, החייט ע"ז" עזר
 הריא עלא שנתה מאז את זורתה. הקרשנו עם חספר דקות,
 אך עכפועיה לא ע"ז גיבנו... לו וליזור היה כעת חמנו...
 עשירי רצון שגנו עם ערב אל בית החנון, איה זכאר-
 באיזר, בו בלינו ע"ה זעשף עלא חמנות. חק עם זוקר
 היתה כחונתנו. לעזר את החקום, חמרה ע"ה עם קרשפס.
 זכר יעגו זיכה, כשע"נו קטלו את דמותה השמנה של
 אחיה של האחריות עתיון, כזכרתי עאי"ה עם כחוננו עם

מאפצירה - קו: "קחו את ש"ס לצדק, יש לנו" מספיק, אמרה
בחוץ מדא ויכרי על פניו המאוזנת.

עם אבננו - לראשט, ל"י חפץ לראש אית קבלי בור
אומ' האובים, לכבוד בקורות, ולמר אדל פרו תבאים
לעבוד ולעלות למעלה, פאכות על.

בית קבורת יהודי - 18 נמצא בקבורת ריבית של
בית הקברות המצוי, בראש פררית של בקבורת
"ראיקוף-סדור" (Rákoskeresztúri temető). זמנית הכנת
של מ"א (Farkas Erzsébet, Éliás Lászlóné), מניח מקומות
הקורה המוקדם של קבורה, הניח את מותם מקומות
(מספר המקה ומספר הקבורים קורה על' מנוח).

מנו 1880, מצאנו, פאיקף קארולי (Farkas Karoly), שנמצא
בבוקור 1880 ונפרד ב-16 בקבורת 1952,
שבא לרשט תש"ב, על' בספירה שלנו - קבורה מס' 22,
קבורה מס' 15, בקבורה מס' 7.

מנו 1880, רש"ו, פאיקף קארולי, ברשט אינן
Dresdner Irén, Farkas Karolyne) בקורה של ביא תחת אומה
מנוחה, נוסדה (על' המנוחה) עור "ברשט", אשר בשטח אסטרייך
23-28: 1880, והלכה - עאלמה - 7 שנים אחריה - 25
בנוחה. 1959, עאלמה - 1880, (בתוספת "ה", אחרונה
השל היא ממנו: "אשתו של".)

קארולי - אינן, הם אננו שנת יהודים. עלם אמורת קים
עור נפטר, נהיה על"ן את שמו יהודי את שמו, והפחה
של הוריו. על' בק, ספיו, קארולי, הובו קיים בן אדלף - איננה,
וסתו, היא רחל, את יעקב - אילנה.

רשט עור עלו ושה היה, כאמור, עלמותו, אוקטובר
לפני מלחמת "אמורה" על שנת הקבורה העלמנו לעולם -
מקורה הציבורית: המשפחות - עלם החויה המאמת: עבדת בן
"על האדף", שמאז ברבים עסקו את עלם עבדת המיסוד ושת
המחנות הארוכות בן נוסד לעולם, וזו עלם בק ובזכנו
לעולם המשפחות זו אחר זו.

המשפחות בעיה היתה גדולה בטוסטים. מחציתם עאלו
ל"א" מצאו מקומות ישבה במרקו, מנוח' ואלו אנו ישבה ס'
מחרת לרשט, כן מחושים לצד.

אשרתי עיני ופניתי אליו כהנהגתי: האם מחקים אנו עין?

מאת הקדמות? "אם ניקח בחשבון את תחנת הפיזיקה, השיב האיש ב-13 דקות, זה יקח עוד כחצי שעה." ובראיתו את פניו נקבעת אי-שקטות רבון, פתח האיש בשיחה עמו, הרבה בהסברים נרחבים שנגמרו עמדם בתחבורה בקרה, ומכאן הריחז עוד ועוד את דבריו ב-10000 הקטורים לחיו הפרט"ם, עקבותיו, מספחתו ואופיו איסתרי... בקיצור: ~~הוא~~ חס עליו בנכונותו: סיפור בפיחותו, צחק, עש שלפניו נשכר ופאס: "היכן את גרה ג'ורתי?" יש להניח שכוונתו הייתה: היכן בהנהגתי.

אך אגו, עלא היסוס השתו: "בישראל... זקוק!!" שפגע בתנו פניו והשתרר בינו שקר של תפילה ומכובד גועל עיני. מילה בלתי נתפסת זו נקראה לו ברובו, כמו עצם ובעת און הוא יופע כיצד לפעול או לפתור משהו. הוא הסתק לעצמו. עק המבטו את נשימתו קממה, רק שפת אפו ושרירי פניו גילו באדיבות את חוסר התחלה איש-נפש... אנו המאמץ! עברק חזק-חזק את שתי אורות סני"ז שלו, בפי עכשיו. את החיוק המתעקש ואולם איש-איש על אודות פניו. בעצור מן-מהו הוא עש את מקומו וירד מהמחלית עלא עם מילת פרש-מני.

בית בקרות הנוצרי היה התנהג באמנות של חסדית זו. אנטים למחרת פמוים עם עצמו בקט הצואפו בלונדיים זה יקבע זה. מחקוקי זה היה עליו לנסוע עוד מספר דקות בחסדית מספרת. עמסוף עמנו ^{של בית הקדוה הישנה} ~~ששדה-אבות~~ מאורבים: בפניו הפגום עליה הכניס היה נראה שחם מאדם. עילת ~~שכני~~ נאדם. התחלנו לעצור דרך בשלים המכני, חוקמים מהקט-האדם של אמרנות העצים הגדולים המיליונים ציעם על הכל. ירוק-ירוק: הכל ירוק.

קונוי עלאש אדם בקרק, שוק בינת"ם היה ש= עלאו. עצור בעינים קורת הליכה של התרחמות נפש מאורבת בתקווה, סוף סוף ראינו איש עוסק גמון. לשאלתנו: היכן נמצא חלקה 22 האוב: הוו!... זה עוג לחוק. חלקה זו אינה באחריות. המיכנו לעצור ישר לפי שנים זה ותמצאו אותה. עש עצור אדם אחר ששם כק וכק. הוא ככה ידירק אותכם. עק נעמנו העלה והעלה סאורק הששם. ישר של קדוים

מראה. הנחה. נראה היה שבאן איש לא בא לקראת קרן אצוליה
במרתף-מה, לפיכך אינו צויין קטן מאוחר, שהיה
נראה כפית מאוחרים. למחמם קודם צמדנו, איש-עלום קטן
וצאה לקראתנו. בקדמת הסדרו נראה למעלה זאבנו, קרן
האיש-עלום, אשר עליו-איתנו כחמשק עז שמקום-המקום:
קרן מס' 15, בסורה מס' 7, במעקה מס' 22.

הי-ע' קשה למצוא אותו. דבר-כזה עם רשענו עליו
הפסק נתקן. מסכמי הביטוחים העברתיים אצלי-הפרא שבשטח
עם הם. האיש הנצרך מסתם עם ההנחה, אך הסביר שיש
עליו-כסף. אם אין מי שיבאז עכך, שבו להצב.

בצ'עים מס' 77 ו-78, אנו רואים את קרן המוסף
על סביל וסביל היקרים, כורו אחי, לאחר שיקומו. צ'עונים אצל
נפשו אצלי (על קטני המוסף), עוזי האיש, אשר עקרו עם
אצול את סיפולו, בתמורת המסוף הנזכר, אשר שילם לו נתי,
כני, מיסו וזימנתו, 20 מקום, ים-זרד-המחממים "רוחני"ם.
וכי זיום ביקורנו שם, מצאנו את קרנו, כמחציתו שקועה
באחיה. המחצית הצדקה שזרה במרכבה לפני המקום נפרדים,
במקום המקווק, בו היו רמונים שותים ופנתו ל'בתם ופני-תם
על הספירה העוצית. (אחי, עקד עקרונית ה-"מורנים", לא
התפעל למחר עם מנהגו המסורת היהודית. מיסו-זו, לא
רמונים התארוכים על הספירה עליו, ולא שותים היהודי של אביה
ואחיה.)

מן המוסף ישנו עם עוזי בקרן הצדקה והצדקה נתי, מורה
אליה ואני. התבוננו בעליוס שמסביב געת שחתי ה'ט-ה'על
את חום עיבם של יע"ז בקרבי. ספר תהילים קטן הוצאתי
מתיקו, וכל אדם מאתנו קרא מתוכו מספר שורות אצולות:
"ובך שטר עלינו כצד שדי יתרון. אחר ע-ה מס' ומצאתי,
אולי אצולנו. כי הוא יצ'לק את יוקל, חצ'ר הוות. באצולנו
יסק עק, ותחת כנפיו תחסה... עתנו כהה עליוס יפוי
המקום במורה ע"כסם כחשק בין עפי ספר ועמרים למחמת.
במחמת אלה-מן. מצאות, מנחים ומנחים על שיתרם באצולוס
במקומות 79, 80, 81. ⊗

אדם ארום ויפה נמצא במרחק של כ-200 ק"מ מהמקום,
כבון קומ-מורה, "עליון" שמו. את מ'איתו ניתן אולי להאזין

אין עליהו חכם יש את הרצון והאומץ "לכסותן" הנשים-

כאן יש עליהו עם זרוב, הוא יהיה חייב לטוב זרק
Rákóczy út הארוך הנמצא במסלול של "ארט", זר

לחנות הרובת המרחית (Keleti pályaudvar). אם זרק

לפי של של עליהו טעות אם בית הקברות של "קריש"

(Kerepesi temető), המצא עם הא מסגריה. כבוד, לית המלא

היהו' נמצא במסלול של בית הקברות הנוצרי ב-"ראקוקרשטור"
(Rákoskeresztúr)

אתרו גופו מפואר, מוסקת, חופי רחבה ואיטל מסוגרים
מחננים את קדם הת"רים הרזים שלמות את ימי חופשתם
בהנאה.

אמך זה היה מרת וילענו הבא, וכו' כוצב אפסר
לותר עם בקור גנוף נפלא סכנה, אפר בקידת-מה
היה עם הבא קסור סימיו החופשות ביסקותי-כצילומים
מס' 82, 83, 84, אנו רואים את גופו של האדם, כפאי
לשים על עם החומר הנכסה את עלו של המנהג הפשוט
כצילום מס' 83, העשוי כולו מקנה סוף.

תחילה נסענו לאורך החוף והתבטחנו מיםיו. עיננו
תרו אחר בית אמון שיתאים למטענו, לשם כך התרחקנו
מהחוף, עד שנתגלתה עמנו טירה מתוק שטח מיוצר.
טירונת נחמדה, סקטה, נדיה, חכמה והכי חשוב: חרוקת
מהמחשבה הברורית.

שני הכניסים הראים כצילומים מס' 85, 86, 87, מחננים על שטח
מתחילם לבקש לאזור הררי. קבצת שיה קטנה וחווה וסוסים
לכיבה אפר בחצר, עם הם כצילומים של מרטי האמון.
מחמף שלמות במקום זה את העלה, מסודר לו את העל עפר
לבקור, וקיום החתרת עצם טיילים רעיים מרומחי גפס באזור
המיוצר. בחספת מחזיק בארסם עזר מ' שיה פסם אמון בק
שם האמון: "צ'ארי קאפטי" (טירת צארי), הנמצא בקרבתו של השוק
"טוטוואסון" (Tötvásson).

כצילום מס' 88: עם אונה כרה, קצצם הצהר, מאורגנו עלו
ריונו טורה קופם לכן התפור בחצרו של האמון. טלעלי אפון
אפר כיסו את כל כולו, כולם אציו, הו צפופים-צפופים, מקורלים
וארוכים-ארוכים עם הקרקע, אציו הוא אמר. תחילם חסדנהו
לכסם, אך לפי נחיותיו היסקיות התכנסנו וטכנו לעת שיהו
לעל כצילום, טלעל הקצרות.

- כצילום מס' 89: עם חזירים ורזי עור הו כנמצאים כסג'יה.
- הנה אתר אמם, המחפס קרה נפשת אמנו.
- כצילום מס' 90: תותי יער אסיסיים בחורשה באיפית.
- כצילום מס' 91: סורת-מסרף מניאטורית באדם האלק; "פילמון".
- כצילום מס' 92: נתי גמפו היפה של האזור.
- כצילום מס' 93: מורה ב-"גונלם".
- כצילום מס' 94: תצפית עם אפר אמרציו של ה-"כמלון".
- כצילום מס' 95: מורה ב-"גונלם".

מקום האמור

צ'לום מס' 96: ארילאס ג'אסו של בית האורים העשוי מקני סוף

וסרת-הפרש האיניאטורו עם האלס.

צ'לום מס' 97: נתי מתיקד עם אס פרואה "סחור וסנך

בחצרו של האלון, שהתכוון למ האו שליות בעל.

צ'לום מס' 105-98: נפש חייה לא פגשו בעל האזור

היוק רבה. הפרק והשלוה סוללים בהל. מי סקוק

לפרשה אנפשו... שזכאו סכאון.

סיסה נוסף לנו במעון "צ'יור קאפלי". את יוסו החזרת

הקשנו לסיוורים מחוננים כסקיבה הרחוקה יותר. בצ'לום מס'

מס' 106. עמס 114, כוונתנו היתה לפרש את האריות עזר

קרות ההמשך העתיקים אוליי סקדך כאן.

אין לי מילים לתאר את התחום העל-ומתפסת

קנפס האפס, עזת שחאו עומד, נרש אנפס, האל שבי בפר-

חוס המתרעים לפני עינו עז אין סוף. שבע של צצעים,

להתחיל מצדו של אודס הפני בקובק ומתפסת מתוק הירוק

ועד הצהוב הגוהר שכולו אור, תכלת השמים עם ענניו ה-

עננים וכחול הכרים הרחוקים כאלק מסלמים את תחנות

היצירה האוספת את האת, אשר קרא עזרנו היוצר.

קסה עצובה, אך הנה הסמס כפר התע"ס = ונוס = עליון.

השמים החלו לפרש (מס' 115 עז מס' 117).

צ'לום מס' 118: ארילאס קוראו: "חזרה! הביתה!"

צ'לום מס' 119, 120: עז אחר אחרון...

... ושלנו זנים ע... בורפסט...

והנה, העצים אנו סקרות סיוחו של השמש צריק עתה-

כונן עזת. עז קיום חמים הצלנו את העצמו "לאוולרה"

אל בית אלון יהודי ופס, כסמ קנגס - כפי שבה יאה ונאה עם

יהודי שרצנו נוטה למור - עם מסורת עמו. בית אלון שבה מצבא

בראש יהודי קדופסט, ברמוד "כאפיופה" מס' 27-27 (מס' 119)

(Nagydiófa utca, "Kings")

כשהגענו לסמ עם האנדרות, תחום המנה של קצה וו"

(déjà vu) זרמה לפני כחמי, ומעט צחחות חלפה קרוב

עזת שפת" מילתו את שמו של ברמוד... אלתאוס, קבל היה בזה

כסמס: הרי האו זכו ברמוד קו שהינו מספר שזועות, טיפוח

בן קורי ואנוכי קלנו במחמת העולם השני, אחרו סאנו ומו

אך עבדתנו, אחר גמלים חסם את פרטנו וזרם כסף
 עזר כחילוי סניסה. ארשת פניו הציף אל בותו לוי חזרו,
 שארזז גרות האפונה למען התירות. אחרי שהסגית אליהנו
 יהאירו וקצת און אנו ט-גיים להתהלך עם כסף כניסים, סיבז
 האיים את האסו הציפה, מעל קסליפה, ורתטעת יד קלבר
 נתן לי חוד גניס = ללא תכלוס. לפי העיפו עמיתין בחוף
 בארם התפילה הענק, כל הסססלים היו רוקים מארם.
 בטומתנו: שרת היום! הכן היום כל הובאים שזוגע? רק
 חנ"ן אחר קלן התפעל קדקרת ליש ארון הקוש.
 סמאמס של סורק טססיוס קעיר, חרנו ארם חלון קונסם.
 עמאן סאירת הנימוס והחונק הלא קססנו בארצנו ישראל ואלו
 בחרים. כעת בשוקה מעל חמאת קטעע שרות וטריות ה
 מאכלים, אפר קצה חנת חקנו בחלון הובאי הכשר. אנו עם
 מספלים שנקות באמצעי כירות. חסוימת, להשתמש. שרון
 נקיה וכל עבאי. זיקרת חריפה חדי, באשר לסיסטון. זיקורו
 של מסח הכשרות של האזור, אשר לה-עלנו הכפר עבות
 בין מוצנו ססאודת ערב שרת קביתו הפרטי. קבחותנו
 וזורת התפלאותנו האמצעות (כשה הובגרות!) עמאן קעיר
 חותם עלבוס החריף: שטר"מא עאי חפרוה עסירה עם האסו
 ומאם ארוק, שחר חקד חריק מעל חוסצנו ואליתנו. וכל ארם =
 חלויים קרביים ערבים.

רוז סיחותנו התרעלו קספ = הובגרות. חפסם עפסם
 תרמתו את תוכן עשרות עזר-רע"י. ערטים באנציות, חלון
 הנימוס כלפי אורחיו מארם ישראל שהבוגרית אינה שלום.
 ורק סמיה של הכערה גילינו שמארנו. שאלט הנה עם
 קספ הערות! דתחיה ה. חותמת סאנולו: חפסם לא קבר
 ארנו עם כה קסגנו? חפצנו היתה חק מסאית: שרון
 הקוש היו כסמה. קושפה היא עם כפי כק, סאפס קתי חיי
 עסור עם עמאן עשתמש דה גיחות חולין.
 בתוק. תוכנו עמו קסגנו את דעותיו אלה, אך בחרטנו.
 רק כחמים דקיקים הגנו גענו אלה של אלה. אך כסבו של
 ע"ן וקמחפד = ש"ה, נאס^{כס} צנ^{כס} = צציק. את האמת שזכרנו.
 עמה ומרוע? כי למחמס סיסטון, שרון הקוש קוקאו היתה מחמת
 עשתת עמחור תורת אלוהי, קבוסת פנים ואם סוחק עם חלויים.

של קורבנות. נשאלו מכתובי, מה מנע מאתנו לזכור את-היום את-
 ארץ קדשנו בעינינו של עמנו המעלה... אך אזרחי...
 : כק נסתים ביקורתנו בהנהגה. שגור ימים לעינו סמו
 כאמור, למצבית השנה של חודש מאי, בשנת 2000. בתקופה
 זו של השנה, חנה האויר נוח לט"ו ימים בעת הפרחה והשקט
 האקלים של טפיה הבהפ"ים. כראו לרבות בשלש ק"צ, אך
 גם במשך קר ומחציה.

בתקופת ציבוריים, כמו מספרות, תחזורה ציבורית או סתם
 בשלככו בחוזות האיר, מוחלף שהמחות בניכס תתנהגה בעם
 שיהי בקואה לבס - רק לא שפדית... ו-מזין וכן! רצון גם למעם
 מעלית בעד עק הדפס בארצות ערות עלי. ואז: כראו מאו-
 מאוה להנהח מכיסוק "מקופלמיו" הארצים בעל מקום אפסיה.
 בטעם למסעות בתחזורה. הציבורית, יים סידר מאוה נוח
 עקר ת"רים: קנו כרטיס לטעם ימים. הוא מאפש-טיעות
 בעל סוגי התחזורה, ככל שאת היום, באלן חופש: חמלות
 אולקוס, רכפת תחתית... הכל, כמעט ללא ביקורת. אתה
 אלה יורד בעל תנהח כרצונך. רק לעתים רחוקות כלא מקר
 בפתח ומו סתפס... והעלם כהולך!

זיום החרת טענו ערפא; אך הורה המרסיה יופיה
 וקצאנותה של צ"יה. = צילומים ממס' 121 עד מס' 140 מקוחים
 של נוכחותו המאנפת והעלת נבחת סמ. אך עמדת כל היום
 והצגותיו, וע"ר קורבנות ה"ת = יפה יותר בעינינו ומחנות סגנו
 קנ"תה הקלאסית הארופית. קשה לעצת אם חסס זה נגד
 מתוק היום, שג"ן קם או"ו (ומתק כק גם את וע"ה), אך
 כחנות". פרא, שג"ן = מסו"קים קורא, כפתום, פתכלת,
 כצ"ה, בירוק כהיר אדום - היתה קוה = בעינינו ל-"קורבנות" אלה
 עקר ת"רים.

צילומים מס' 121-126: הרעפים הראשונים אחרי היום
 מחובבם ערפא. מעל שווה ומנוחה בבית מעון ב-פרא. אנו
 סבורים וקלחים סאסר היה לאכוס בערה המעון, ואם המאכלים
 סקטנו באוק, היו ערבים יותר לחכנו.
 בצילומים מס' 141 עד מס' 158 אנו רואים חלק מנופיה של
 "קראל" - או"ר". קונחתה ורבהמלצתה של חלה נסענו לשם מ-פרא
 באולקוס ת"רת'ו מחדג לשם כק ולא בנצטרנו. מקום זה מפורסם
 בעל היותו עיר הארצות המזרחיים האחרים בעסקות ריבוי.

מנרע"ים רציפים שנסים עליהם עם גזיות גאות שונות ומגוונות.

צילומים מס' 141, 142, 143: רחוב ציורי אופי"ני ב-"קארלובי-
וואר". מרצפות המוקפות מסודרות, סורות סורות, האבנים

בסגנון עתיק ימים. לא פעם ראו פועלים גדת המאכנסים, ב-

שנים עם "ארבעות", כמנחמים כמו ישיבה את האבנים אחת-

אחת עקומן. ככל שזה וזה = חשבים זה סורי למדת

מנונים נחמדים ורציפים הגרמנים. ספק אם מודע עליהם

תפקיד אחר, מהר בצדק ספק נוסף עלו המצבות.

צילומים מס' 144 - 152: קארלובי-וואר גובה קפאריים

יפה"ם ומיוחדים רציפים. מוצגו לא ראו "חמת-סלים"

מלאכותיות כמנחים שכאלה, המסוי = עם כולם המבנה וז"ם

אומני פיסוס. נראה שהם שאלו מנחם קמים, אשר

מובילי קב"ם מאומנות, קדומה לגניית אומנות-חול, שהיה

הם חלק שלי גבר משאוי ערבותו על חופי הים.

צילום מס' 153: נתי וקובצנים מהסוק, קב"ם עליון פתח.

צילום מס' 154: נ"ע ומסודרות ב-קארלובי-וואר.

בין המגלים המוצגים בחלונות הבניין, איננו הבחינו עם קב"ם

ישראלי כחול-עלן, המתנפף עם האו קב"ם ברוח האביבי

כאמרה: "קאו, קאו יהודים! הכאירו את כספכם אוכלנו!"

צילום מס' 155: נחם ע"ז הנ"ע ב-קארלובי-וואר.

צילומים מס' 156, 157, 158: תצפית על הנוף בהרי

רחב היב"ם, המקיף את קארלובי-וואר. סביב-סביב. צילומים

עם מחד-מצב = גלגל ורם עם ארזי בהים החופים עם האור

כולו צילמו כמיניהם עזרה את הערות בסקרים מסודר

המסרעים לפניו מאפק לאפק: קב"ם כרסמה בליבנו

בחופינו עם שם המים המצ'קים ליצרות אלה את צצצם,

את צפיפותם ורם את אושרם - המורה לאיטת ארצנו.

צילום מס' 159: תמונה בתצפית צילומים בפרגה.

צילום מס' 160: הנוף ממעון חרינו במעון.

צילום מס' 161: דלת כניסה, פרי דמיונו של אמן מקובל:

ארבעים ומחנה ראש אדם! ד"ר גרצנו שכנס אל ביתו,

בזר באר הראשים ונחסיכ = קב"ם פותח באמצעותו את השער.